

ptismi, & Euchariſtiæ. Ex officio verò, quando miſit diſcipulos ſuos binos, & binos ad prædicandum, & baptizandum. Habetis ergo ex his multiplices, & diuerſas baptiſmi inſtitutiones. Item qualiter
 11 baptiſmus ꝑ fuit inſtitutus ante paſſionem, & poſt: ſed ante, inſtitutione priuata, poſt, inſtitutione publica, cum omnibus publicatum, & impoſitum eſt euangelium. Prima inſtitutio erat quaſi in conſilio, ſecunda ex præcepto, cuius vnusquique debitor eſſe cepit, ex quo ad eum inſtitutio peruenit, ſecundum Bon. 4. diſt. 3. par. 2. q. 1. ar. 1. q. 1. in fine. Rich. 4. diſt. 3. q. 5. ar. 2. Aſenſ. lib. 4. titu. 3. de baptiſ. art. 3. Sed modo colligamus deciſiones: & prima eſt. Licet tres dixerimus eſſe ſpecies baptiſmi, non ta-
 12 men contradicimus ꝑ Apoſtolo dicenti ad Ephes. c. 3. quòd vnus eſt baptiſmus, vna fides, & vnus Deus. Nam baptiſmus propriè qui requirit duo, ſcilicet verbum, & elementum, ſolum vnus eſt, & de tali intelligitur dictum Apoſtoli. Sed alij, ſcilicet fluminis, & ſanguinis, dicuntur impropiè: quia ſupplent vicem baptiſmi, cap. baptiſmi vicem, de conſecr. diſtinct. 4.

Secunda. Quamuis Ioannes cap. 3.
 13 dicat. Niſi quis renatus ꝑ fuerit ex aqua, & Spiritu ſancto, non poteſt introire in regnum cælorum. vt habetur in cap. maiores, & cap. non ut apponeret, de baptiſ. tamen aſſeueramus etiam non renatos ex aqua, & Spiritu ſancto poſſe introire in regnum cælorum, modo ſint baptizati baptiſmo fluminis, vel ſanguinis. De primo eſt text. in c. debitum, de baptiſ. Tali baptiſmo fuit baptizatus Iatro, cap. nullus, de pœnit. diſt. 7. cap. baptiſmi vicem, de conſecr. diſtinct. 7. De ſecundo loquitur text. in c. catechuminum, ead. diſtinct. Igitur auctoritas Ioannis intelligenda eſt, quando baptiſmus fluminis poſſet haberi: nam tunc alij non ſufficiunt, ſed ſi ille haberi non poteſt, tunc alij ſufficiunt ad vitam æternam. dicto cap. baptiſmi vicem, & c. debitum.

14 Tertia. Licet Gaudolphus ꝑ dixerit,

quòd aqua ſit ſacramentum, argu. de conſecr. diſt. 2. c. ſacrificium, quòd etiam ſonare videntur verba Hugon. de S. Vi-ctore; nam ipſe in definitione baptiſmi dicit, q. eſt aqua. Vnde ſi aſinus bibat aquam illam, bibit ſacramentum, vt refert gloſ. in cap. detrahe, r. q. 1. Tamen hoc non eſt verum: quia cum ſacramenta nouè legis ſanctificationem quandam operantur, ibi perficitur ſacramentum, vbi perficitur ſanctificatio, in aqua autem non perficitur ſanctificatio, ſed in applicatione aquæ ad hominem, & idè non ipſa aqua, ſed vſus eius, qui eſt ablutio, eſt ſacramentum. Concordat magiſter Sent. & Alex. de Hales. ita Turrecr. in c. detrahe, nu. 3.

15 Quarta. Baptiſmi propria ꝑ materia eſt aqua ſimplex elementaris, ex inſtitutione diuina, Io. 3. Niſi quis renatus fuerit, & cæc. Huius quidem inſtitutionis conuenientia poteſt colligi ex multis, & primo: quia ſacramentum maximè neceſſitatus, vt eſt baptiſmus, ſine quo nullus poteſt ſaluari, debet habere materiam maximè communem, ne propter defectum materiæ aliquis impediretur a talis ſacramenti ſuſceptione: ſed aqua eſt huiusmodi, vbique enim inueniri poteſt, ergo. Secundo, propter aquæ proprietates, quæ ſua humiditate lauat ſordes, ſua frigiditate temperat ſuperfluitatem caloris, & eſt lucida oculis intuentium. Sic baptiſmus mundat ſordes animæ, refrigerat æſtum carnalis concupiſcentiæ, & illuminat oculos mentis reſpectu diuinæ notiæ. Tertio, ex ipſa ratione baptiſmi, quæ eſt regeneratio in ſpiritualem vitam, quòd maximè conuenit aquæ. Vnde & ſemina, quibus generantur omnia viuientia, ſcilicet plantæ, & animalia, humida ſunt, & ad aquam pertinent. Hæc Turrecr. in c. 1. num. 4. de conſecr. diſt. 4. Aſenſ. lib. 4. tit. 3. art. 4.

16 Quinta in qualibet aqua ꝑ qualitercunque tranſmutata, dummodo non ſoluatur ſpecies aquæ, poteſt fieri baptiſmus. Si autem ſoluatur ſpecies aquæ, non poteſt fieri baptiſmus, iuxta S. Tho. 3. par. Turrecr.